

Bốn Mùa Dâng Mẹ

1

Phạm Trung

Tâm Tình

Có khi nào đầu Xuân vắng bóng hoa. Có khi
nào vào Hạ thiếu nắng vàng. Có khi nào chớm
Thu không lá úa. Có khi nào Đông về tuyết ngưng rơi.
Ma - ri - a Bốn mùa con dâng Mẹ. Mùa Xuân, mùa
Hạ ngàn tiếng kinh cầu Mùa Thu, mùa Đông triệu lời thánh
ca. Dâng Mẹ bốn mùa tình mến Mẹ ơi. *Fine*

1.
PK1: Ma - ri - a. Mẹ là mùa Xuân tươi thắm. Thom ngát đất trời. Cho
hồn ngập tràn thánh ân. Hương sắc nào sánh được với dung
nhan. nguồn mật ngọt tuôn trào con hồng thùy.
Ma - ri - a. Mẹ là mùa Hè rục rờ. Toả muôn

phương chói lợi nắng thiên cung. Sáng tinh cầu cho
 trần gian ngát ngậy. Mở linh hồn nuốt trọn ánh chiều dương.
 PK2 Ma - ri - a. Mẹ là mùa Thu vĩnh viễn. Gió nguyệt
 cầm ru nhẹ khúc tiêu dao. Hồi chuông ngân vỗ
 về tiếng kinh khuya. Nâng lá vàng nghe hồn vút lên
 cao. Ma - ri - a. Mẹ là mùa đông khiết
 tịnh. Cõi sinh phù vẫn rọi ánh tinh quang.
 Trao vòng tay chan chứa nguồn hạnh phúc.
 Suối ấm lòng cả vũ trụ hồng hoang.

D.S. al Fine